

Стефанишин Лілія Стефанівна
старший викладач Івано-Франківського
інституту менеджменту ТНЕУ

СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ МАТЕРІАЛЬНИМИ ПОТОКАМИ В ПРОМИСЛОВОСТІ

Анотація. Досліджено специфіку управління матеріальними потоками в промисловості. Сформовано завдання управлінських структур на державному і регіональному рівнях щодо реалізації функцій, які повинні отримати подальший розвиток для вирішення завдань державного сприяння удосконаленню товароруху в Україні.

Ключові слова. управління матеріальними потоками, промисловість, господарювання.

Забезпечення розвитку сучасних економічних систем в значній мірі залежить від умов державної підтримки через призму їх діяльності.

Дослідженнями в галузі управління матеріальними потоками в промисловості на основі логістики займалися такі вчені як: Є. В. Крикавський, А. У. Альбекова, Б. А. Анікіна, А. М. Гаджинський, А. Ю. Єрмакова, І. Н. Омельченко, А. І. Семененко, Л. Е. Федорова та ін..

Метою дослідження є розробка теоретичних та методичних основ формування ефективної системи управління матеріальними потоками на підприємствах промисловості, а також заходів із її удосконалення в умовах сучасного розвитку вітчизняної економіки. Завданням дослідження є визначення напрямів державної участі в створенні умов для удосконалення товароруху підприємств з використанням прогресивних форм і методів управління виробництвом.

На нашу думку, необхідно в першу чергу стимулювати підприємства, які направляють прибутки на розвиток своєї матеріально-технічної бази, в другу чергу – ті, що освоюють нові види виробничих потужностей, в третю чергу – зайняті матеріально-технічним забезпеченням соціальної сфери і, насамкінець, які беруть участь в постачанні продукції для державних потреб і в надзвичайних ситуаціях. Реалізація вище зазначених цілей потребує створення системи державного сприяння розвитку товароруху в Україні. Тут можуть використовуватись наступні форми економічного стимулювання розвитку матеріально-технічної бази:

- зниження податку з прибутку, який використовується для інвестицій в розвиток підприємства і нарощування обсягів його діяльності;
- сприяння в наданні кредитів підприємствам, які розвивають нові види логістичних послуг;
- надання пільгових кредитів підприємствам, зайнятим обслуговуванням організацій соціальної сфери і постачання продукції для державних потреб;
- виділення пільгових кредитів при здійсненні закупівель, завезення продуктів і створення її страхових запасів на випадок надзвичайних ситуацій;

- часткові компенсації вартості транспортних тарифів із завезення на складські підприємства продукції для державних потреб;
- здійснення цільових дотацій підприємствам, які надають нові види логістичних послуг регіональним органам виконавчої влади на їх соціальні потреби.

Створення системи державної підтримки підприємств, що оновлюють матеріально-технічну базу, потребує розширення функцій і завдань державних органів влади, зокрема це:

- складання прогнозів розвитку товарних потоків, які мають пріоритетне значення для господарських зв'язків усередині, між регіонами України і з країнами ближнього і далекого зарубіжжя;
- прогнозування впровадження новітніх форм, методів і технологій руху товару при господарських зв'язків між товаровиробниками і споживачами безпосередньо і через складські підприємства логістичних посередників;
- формування інформаційних систем забезпечення процесів руху товару і функціонування товаропровідної мережі;
- обґрунтування і розробка міжвідомчих положень та інструкцій в системі економічних нормативів для регулювання процесів руху товару;
- підготовка спільно з транспортними структурами пропозицій щодо диференціації транспортних тарифів для стимулювання раціоналізації перевезень;
- розробка пропозицій щодо удосконалення інвестиційної політики в галузі розвитку транспорту і товаропровідної мережі;
- розробка рекомендацій за економічно раціональними схемами перевезень в міжрегіональних повідомленнях і в окремих регіонах України;
- обґрунтування доцільності використання ефективних варіантів руху товару через складські об'єкти з урахуванням можливостей усунення нераціональних повторних перевалок продукції;
- координація діяльності суб'єктів товарних ринків з організації і здійснення руху товару;
- розробка спільно із зацікавленими державними органами влади заходів із забезпечення скоординованості в діяльності складських підприємств логістичних структур, транспортних терміналів і виробничих складів;
- підготовка пропозицій і методичних рекомендацій з розвитку структур організації і координації процесів руху (логістичних структур) товару, а також нових форм посередницьких організацій, які спеціалізуються на логістичному обслуговуванні виробництва;
- аналіз і підготовка пропозицій щодо розвитку їх структур в системі оптово-посередницьких підприємств, їх селективної фінансової підтримки і участі в ціноутворенні на послуги, що надаються ними.

Реалізація вказаних і похідних функцій державних органів виконавчої влади може здійснюватися в діючих і новостворених структурних підрозділах. Організацію управління рухом товару тут потрібно будувати на державній програмній основі.

Таким чином, удосконалення системи управління матеріальними потоками в Україні передбачає необхідність створення системи державної підтримки розвитку товароруку, зокрема через програмування таких заходів на державному і місцевому рівнях.

Розробка таких програм дозволить реалізувати різні методи державного впливу на процеси руху товару і функціонування інфраструктури товарних ринків: державного прогнозування, непрямого управління, науково-методичного забезпечення розвитку і координації процесів руху товару.

Література

1. Вентцель Е. С. Исследование операций / Е. С. Вентцель. – М.: Наука, 1988
2. Мильнер Б. З., Рапопорт В. С. Системный подход к организации управления /Б.З. Мильнер, В.С. Рапопортью – М.: Экономика, 1983